

KUSTAA PALLO-POSTI

ME IKKAVI
TUTTA

Me ikkavi tutta

Raukeiden luomiesi takkaa
tuikkivat tähdet
Niitä kurkoitan
luullen hetkeksi ne tavoittaneeni
Huultesi juovat kihelmöivät
kaulallani
Silloin kun kaikki järkyt
löydän taivaan sylistäsi
Huomena tiedän taas tavoittelevani
noita tähtiä joiden en soisi koskaan
sammuvan...

P-P. K.

Kustaa Pallo-Posti

Me ikkavi tutta

© 2021, Kustaa Pallo-Posti

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-4811-4

Tyttöni mun
Mieleni valtiatar
Kesäkatu
Murtumattomat
Älä sano ymmärtäväsi
Villiruusu
Hyvyyden koti
Hiljaisuus
Vaahterapuu
Juomarin kyyneleet
Sydämen laulu
Äiti
Elämän helminauhaa
Nuoruuteni uni
Sade
Sinulle
Elämän taikaa
Näkinenkäsimpukka
Rakastetulle
Rakkautemme sinfonia
Tuskan liljat
Näkemiin
Unilaulu
Yön kyyneleet
Mielenrauhaa
Kevään muisto
Rakkauden tutut
Rakkaudesta
Virran viemää
Rakkauden pölyä
Jano
Öljylamppu
Enkeli ja ukko
Sydän sydämellä, Metsämansikkani

Rakkauden peili
Soi hiljaa
Lasi viiniä
Sieluni perhonen
Kevään lilja
Aika nuoruuden
Hellimmin satutettu
Siipirikko
Rakkauden aamu
Lentoni
Lasillinen muistoille
Rakkaustarina
Kuva kaarnalla
Syksyn lehdet
Usva
Elämän tuli
Hiljaa
Veren kahleet
Sinisen lammen lapset
Kahleet
Voima rakkauden
Mikä olet sinä ihminen
Sydänystävä
Sateen tango
Loppukesästä
Liekki
Kesäyö
Pisara
Yön hehku
Sanoinhan sen
Kulkijan sielu
Pyörre
Unikkoni
Sydämesi hehku

Talven jälkeen
Kylmänkukka
Pelon vanki
Takatalvi
Taisteluni
Katuperho
Radalla
Nukkuja kaunein
Tangotyttöni
Nuoruuteni polut
Polttava tie
Yön ruusu
Kielonkukka
Rakastettuni
Huokaus
Yksinäiset
Jäähyväiset
Onnelliset
Vaieten
Kulkijan ruusu
Vuosien virta
Sinä se olet
Sovinto
Tule
Synkkyyden varjot
Lattarilanteet
Yöllä
Rakkauslaulu
Turhuutta
Itsekkyyys
Kipuni
Unten maa
Liinakkoni
Hyvää yötä

Viimeinen valssi
Levottomat
Tulessa poltettu
Minun tavallani
Lokakuun yö
Pahuuden sonetti
Kokonaan
Niin vähän oppinut
Vapaa
Valoon
Elämän virta
Kaunis, kauniimpi
Kauneimpani
Loppukesän illassa
Rakkauden valo
Henkäykseni
Luoja yksin tietää
Metsälähteen vettä
Veren poltetta
Rakkautta vain
Sinulle
Villikkoni

TYTTÖNI MUN

Niin malttamaton,
aivan kuin vuotinen varsa
minä odotan kesää, noita lempeitä öitä,
tuoksuvia aamuja, vihreän nurmen pehmeyttä
paljaiden jalkojeni alla
Kevät kuin kiusaa tehden
puistelee vielä lunta harteiltaan
Eilen näin västäräkin joka vakuutteli
kaiken tuon olevan jo aivan lähellä
Valo voittaa pimeyden ja minä elän taas
Epidemia lannistaa ihmismielen,
mutta ei sitä mikä on ollut aina
Ihmisen ollessa hieman hiljempaa
ikuisuus antaa kaiken palautua ennalleen
Ehkä hieman puhtaampaa on ilma jota
keuhkoihin vedän, ehkä lintujen laulu on
asteen voimakkaampaa, ehkä kalat
uivat hieman kirkkaammassa vedessä
Tänään ei aurinko helli lapsiaan, mutta
ehkä huomenna jo alkaa kesä
Tule tyttöni, tule ja ota nämä vuokot jotka
sinulle poimin
Ei vuodet, ei ihmisten huolet voi viedä
tätä onneamme, ei lapsen uskoamme, ei
tätä villiä vapauden tunnetta joka sieluissamme
säilyy keväästä kevääseen
Tule tyttöni tule, tartu kädestä, kulje kerallain
kevein askelein kaikki tämä on meille annettu
eikä aurinko hylkää lapsiaan

MIELENI VALTIATAR

Päivällä kun sinulta pyydän
tai toisinaan muiden nähden
jopa käsken, et sinä minulta
mitään kiellä, et vastaan väitä
Niinhän ne uskovat kaikki nämä
minun sakkini, että herra se olen
minä talossani, isäntä paikallani
Vaan kun saapuu ilta, minä tunnustan
heikkouteni edessäsi
Palvon sinua ja sinun hellää sydäntäsi
Tahdon täyttää jokaisen toiveesi
ja onnellinen olen vasta silloin
kun näen silmissäsi täyttymyksen
tuoman raukeuden
Rakkaudellasi sinä minua hallitset,
sinä mieleni hellä valtiatar

Romanimiehen runoja, sydämen sointuja.

Metsämansikkani, kesän lahja
Sateen ropistessa katon peltiä vasten,
sinä hehkut vierelläni
enkä minä saata olla sinua maistamatta
Pehmeiden huuliesi koskettaessa omiani,
tiedän sateen taas joskus taukoavan,
auringon taivaalle nousevan

BoD

789528

048114